

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1257/2013

ze dne 20. listopadu 2013

o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise:

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Na lodě, které představují odpad a které jsou přepravovány přes hranice států za účelem recyklace, se vztahuje Basilejská úmluva ze dne 22. března 1989 o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (dále jen „Basilejská úmluva“) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ⁽³⁾. Nařízení (ES) č. 1013/2006 provádí Basilejskou úmluvu, jakož i změnu ⁽⁴⁾ úmluvy přijatou v roce 1995, která dosud nevstoupila na mezinárodní úrovni v platnost

a která stanoví zákaz vývozu nebezpečných odpadů do zemí, které nejsou členy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Lodě jsou obecně klasifikovány jako nebezpečný odpad a je zakázáno vyvázet je za účelem recyklace do zařízení v zemích, které nejsou členy OECD.

- (2) Mechanismy pro kontrolu, uplatňování a prosazování stávajícího unijního a mezinárodního práva nejsou způsobeny zvláštností lodí a mezinárodní lodní dopravy. Mezinárodní organizace práce (MOP), Mezinárodní námořní organizace (IMO) a sekretariát Basilejské úmluvy vzájemně spolupracovaly a úspěšně dosáhly dohody o zavedení povinných požadavků na celosvětové úrovni, jejichž cílem je účinné a účelné řešení nebezpečných a nešetrných postupů při recyklaci lodí, a to prostřednictvím Hongkongské mezinárodní úmluvy pro bezpečnou a environmentálně šetrnou recyklaci lodí (dále jen „Hongkongská úmluva“).
- (3) Stávající kapacita na recyklaci lodí v zemích OECD, která je zákonně dostupná pro lodě plující pod vlajkou členského státu, není dostatečná. Stávající bezpečná a environmentálně šetrná kapacita na recyklaci lodí v zemích, jež nejsou členy OECD, dostahuje pro všechny lodě plující pod vlajkami členských států a očekává se, že do roku 2015 se dále rozšíří v důsledku opatření přijatých zeměmi provádějícími recyklaci s cílem splnit požadavky Hongkongské úmluvy.
- (4) Hongkongská úmluva byla přijata dne 15. května 2009 pod záštitou Mezinárodní námořní organizace. Vstoupí v platnost až 24 měsíců po dni ratifikace alespoň patnácti státy, jejichž kombinované obchodní loďstvo představuje alespoň 40 % hrubé prostornosti světové obchodní flotily a jejichž kombinovaný maximální roční objem recyklace lodí v průběhu předchozích deseti let činí v souhrnu alespoň tři procenta hrubé prostornosti kombinované obchodní flotily těchto států. Zmíněná úmluva se vztahuje na projektování, stavbu, provoz a přípravu lodí za účelem usnadnění jejich bezpečné

⁽¹⁾ Úř. věst. C 299, 4.10.2012, s. 158.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. října 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. listopadu 2013.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Změna Basilejské úmluvy (dále jen „změna o zákazu“) přijatá rozhodnutím smluvních stran Basilejské úmluvy č. III/1.

a environmentálně šetrné recyklace, aniž by byla ohrožena bezpečnost a provozní efektivita lodí. Vztahuje se rovněž na provozování zařízení na recyklaci lodí bezpečným a environmentálně šetrným způsobem a vytvoření vhodného mechanismu prosazování týkající se recyklace lodí.

- (5) Cílem tohoto nařízení je napomoci k brzké ratifikaci Hongkongské úmluvy v Unii i ve třetích zemích tím, že se na základě uvedené úmluvy uplatní přiměřené kontroly na lodě a zařízení na jejich recyklaci.
- (6) Hongkongská úmluva výslovně stanoví, že pokud jde o bezpečnou a environmentálně šetrnou recyklaci lodí, mají její smluvní strany přijmout přísnější opatření v souladu s mezinárodním právem s cílem předcházet veškerým nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí, zmírnit je nebo je minimalizovat. Vzhledem k těmto důvodům by toto nařízení mělo zajistit ochranu před možnými nepříznivými účinky nebezpečných materiálů na palubách všech lodí vplouvajících do přístavů a kotvišť členských států a zároveň zajistit i dodržování ustanovení mezinárodního práva, jež se na tyto materiály vztahují. Aby se zajistila kontrola plnění požadavků týkajících se nebezpečných materiálů podle tohoto nařízení, měly by členské státy použít vnitrostátní předpisy provádějící směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES⁽¹⁾. V současné době jsou podle Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) inspektoři státní přístavní inspekce pověřeni kontrolou osvědčení a aktivním testováním nebezpečných materiálů, včetně azbestu. Pařížské memorandum o porozumění o státní přístavní kontrole harmonizuje přístup k těmto činnostem.
- (7) Účelem tohoto nařízení je rovněž zmenšit rozdíly mezi provozovateli v Unii, v zemích OECD a v příslušných třetích zemích, pokud jde o normy v oblasti zdraví, bezpečnosti na pracovišti a životního prostředí, a vést lodě plující pod vlajkami členských států k tomu, aby využívaly zařízení na recyklaci lodí, která při demontáži lodí používají bezpečné a environmentálně šetrné postupy, namísto toho, aby byly posílány do současných areálů s nízkými standardy, což je stávající praxe. Konkurenceschopnost bezpečně a environmentálně šetrné recyklace lodí a jejich zpracování v zařízeních na recyklaci lodí nacházejících se v členských státech by tedy měla být rovněž zvýšena. K dosažení těchto cílů, jakož i k lepšímu prosazování dodržování předpisů by přispělo vypracování evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí, která splňují požadavky stanovené v tomto nařízení (dále jen „evropský seznam“), neboť státu vlajky usnadní kontrolu lodí určených k recyklaci. Tyto požadavky na zařízení na recyklaci lodí by měly vycházet z požadavků Hongkongské úmluvy. Zařízení na recyklaci lodí schválená v souladu s tímto nařízením by tedy měla splňovat

nezbytné požadavky na zajištění ochrany životního prostředí, zdraví a bezpečnosti pracovníků a nakládání s odpadem získaným z recyklovaných lodí způsobem šetrným k životnímu prostředí. V případě zařízení na recyklaci lodí nacházejících se ve třetích zemích by tyto požadavky měly dosahovat vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí, která obecně odpovídá úrovni v Unii. Zařízení na recyklaci lodí, která tyto minimální požadavky nesplňují, by tedy neměla být zařazena na evropský seznam.

- (8) Zásada rovnosti podle práva Unie by měla být uplatňována a její uplatňování sledováno, zejména při vypracovávání a aktualizaci evropského seznamu v případě zařízení na recyklaci lodí nacházejících se v členských státech a zařízení na recyklaci lodí nacházejících se ve třetích zemích, která splňují požadavky stanovené tímto nařízením.
- (9) Členské státy se vybízejí, aby přijaly vhodná opatření, která zajistí, aby lodě vyloučené z oblasti působnosti tohoto nařízení jednaly způsobem, který je v souladu s tímto nařízením, pokud to bude rozumné a možné.
- (10) S cílem zabránit duplicitě je nezbytné vyloučit lodě plující pod vlajkou členského státu, na něž se vztahuje toto nařízení, z působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 a ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES⁽²⁾. Nařízení (ES) č. 1013/2006 se vztahuje na přepravu odpadů z Unie, s výhradou vyloučení určitých druhů odpadů, v jejichž případě se uplatňuje alternativní režim. Toto nařízení podrobuje lodě, které spadají do oblasti jeho působnosti, kontrolám v průběhu celého jejich životního cyklu a jeho cílem je zajistit recyklaci těchto lodí způsobem šetrným k životnímu prostředí. Je proto vhodné upřesnit, že na loď podléhající v průběhu celého svého životního cyklu alternativnímu režimu kontroly podle tohoto nařízení by se nařízení (ES) č. 1013/2006 vztahovat nemělo. Lodě, které nespádají ani do oblasti působnosti Hongkongské úmluvy, ani tohoto nařízení, a jakýkoli odpad nacházející se na palubě lodi, který nepochází z provozu, by měly nadále podléhat nařízení (ES) č. 1013/2006, směrnici 2008/98/ES a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES⁽³⁾.
- (11) Rovněž se uznává, že lodě i nadále podléhají jiným mezinárodním úmluvám s cílem zajistit jejich bezpečný provoz na moři v průběhu jejich provozní životnosti, a ačkoliv tyto lodě mohou využívat určitých plavebních

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci (Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 57).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28).

práv a svobod, jsou povinny předem oznámit své vplutí do přístavu. Členské státy by měly mít možnost se rozhodnout uplatňovat další kontroly v souladu s jinými mezinárodními smlouvami. Stanovení dodatečných tranzitních kontrol podle tohoto nařízení proto není považováno za nezbytné.

- (12) Při výkladu požadavků tohoto nařízení je třeba brát v úvahu pokyny, které na podporu Hongkongské úmluvy vypracovala IMO (dále jen „pokyny IMO“).
- (13) Pro účely tohoto nařízení by pojem „recyklace“ neměl mít význam vymezený ve směrnici 2008/98/ES. Toto nařízení by proto mělo zavést zvláštní definici pojmu „recyklace lodí“.
- (14) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008⁽¹⁾ provádí na úrovni Unie Globálně harmonizovaný systém klasifikace a označování chemických látek. Uvedené nařízení je společně se směrnicí Rady 67/548/EHS⁽²⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES⁽³⁾ užitečným vodítkem pro určování toho, co je nebezpečný materiál.
- (15) Vedení soupisu nebezpečných materiálů nacházejících se na palubě lodí v průběhu celého jejího životního cyklu je klíčovým požadavkem stanoveným v Hongkongské úmluvě a tímto nařízením. V souladu s pravidlem 8 odst. 2 Hongkongské úmluvy by loď určená k recyklaci měla v období před vstupem do zařízení na recyklaci lodí minimalizovat množství odpadu pocházejícího z provozu. Pokud má být odpad pocházející z provozu dodán společně s lodí do zařízení na recyklaci lodí, mělo by se přibližné množství a umístění tohoto odpadu uvést v části II soupisu.
- (16) Členské státy by měly přijmout opatření, která zabrání obcházení pravidel pro recyklaci lodí a zvýší transparentnost recyklace lodí. Podle Hongkongské úmluvy by členské státy měly podávat informace o lodích, pro něž bylo vydáno osvědčení soupisu, a o lodích, pro něž obdržely prohlášení o dokončení recyklace, a informace o nedovolené recyklaci lodí a o následných opatřeních, která přijaly.
- (17) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce použitelné v případě porušení tohoto nařízení a zajistit, aby

tyto sankce byly uplatňovány tak, aby se zabránilo obcházení pravidel pro recyklaci lodí. Stanovené sankce, které mohou být občanskoprávní nebo správní povahy, by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

- (18) V souladu s judikaturou Soudního dvora jsou soudy členských států povinny vykládat procesní pravidla upravující podmínky, které je nutno splnit pro účely podání správního opravného prostředku nebo žaloby, způsobem, který v co největším možném rozsahu zohlední cíle čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy.
- (19) V zájmu ochrany lidského zdraví a životního prostředí a s ohledem na zásadu „znečišťovatel platí“ by Komise měla posoudit možnost zavedení finančního mechanismu, jenž by se vztahoval na všechny lodě vplouvající do přístavů a kotvišť členských států, bez ohledu na to, pod jakou vlajkou plují, a jenž by vytvářel zdroje napomáhající environmentálně šetrné recyklaci lodí a jejich zpracování, aniž by to podněcovalo změnu vlajky.
- (20) Za účelem zohlednění vývoje v souvislosti s Hongkongskou úmluvou by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o aktualizaci příloh I a IA tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (21) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁴⁾.
- (22) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž předcházet nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí způsobeným recyklací, provozem a údržbou lodí plujících pod vlajkou členského státu, zmírnit je nebo je vyloučit, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy vzhledem k mezinárodní povaze námořní dopravy a recyklace lodí, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijímat opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek, o změně a zrušení směrnice 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES ze dne 31. května 1999 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků (Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a účel

Účelem tohoto nařízení je předcházet nehodám, zraněním a jiným nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí způsobeným recyklací lodí, zmírnit je, minimalizovat a v co největší možné míře je vyloučit. Účelem tohoto nařízení je zvýšit bezpečnost, ochranu lidského zdraví a mořského prostředí Unie v průběhu celého životního cyklu lodí, zejména s cílem zajistit, aby se s nebezpečným odpadem vzniklým při recyklaci lodí nakládalo způsobem šetrným k životnímu prostředí.

Toto nařízení rovněž stanoví pravidla pro zajištění řádného nakládání s nebezpečnými materiály na palubě lodí.

Toto nařízení si rovněž klade za cíl usnadnit ratifikaci Hongkongské mezinárodní úmluvy pro bezpečnou a environmentálně šetrnou recyklaci lodí z roku 2009 (dále jen „Hongkongské úmluva“).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se s výjimkou článku 12 vztahuje na lodě plující pod vlajkami členských států.

Článek 12 se vztahuje na lodě plující pod vlajkami třetích zemí, které vplouvají do přístavu nebo kotviště členského státu.

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

a) jakékoli válečné lodě, pomocná plavidla námořnictva nebo jiné lodě vlastněné nebo provozované státem a v současnosti používané pouze pro státní neobchodní službu;

b) lodě o hrubé prostornosti menší než 500 GT;

c) lodě provozované v průběhu svého životního cyklu pouze ve vodách spadajících pod svrchovanost nebo jurisdikci členského státu, pod jehož vlajkou daná loď pluje.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „loď“ plavidlo jakéhokoli druhu, i odstrojené nebo tažené, které je nebo bylo provozováno v námořním prostředí, včetně ponorných plavidel, plovoucích zařízení, plovoucích plošin, samozdvíhacích plošin, plovoucích zásobovacích plošin (FSU) a výrobních, skladovacích a vykládacích plavidel (FPSO);
- 2) „novou loď“ loď:
  - a) pro kterou je uzavřena stavební smlouva ke dni použitelnosti tohoto nařízení nebo později;
  - b) pokud neexistuje stavební smlouva, jejíž kýl je položen nebo jejíž stavba se nachází v podobné konstrukční fázi šest měsíců po dni použitelnosti tohoto nařízení nebo později, nebo
  - c) jejíž dodání se uskuteční třicet měsíců po dni použitelnosti tohoto nařízení nebo později;
- 3) „tankerem“ ropný tanker, jak je definován v příloze I úmluvy o zabránění znečišťování z lodí (dále jen „úmluva MARPOL“), nebo tanker přepravující jedovaté kapalné látky (NLS) definovaný v příloze II uvedené úmluvy;
- 4) „nebezpečným materiálem“ jakýkoli materiál nebo látka, který by mohl představovat nebezpečí pro lidské zdraví nebo životní prostředí;
- 5) „odpadem pocházejícím z provozu“ odpadní voda a zbytky pocházející z běžného provozu lodí podléhající požadavkům úmluvy MARPOL;
- 6) „recyklaci lodí“ úplná nebo částečná demontáž lodí v zařízení na recyklaci lodí s cílem získat části a materiály k přepracování, přípravě k opětovnému použití a k opětovnému použití a zároveň se postarat o nebezpečné a jiné materiály, včetně souvisejících činností, jako je skladování a zpracování částí a materiálů na místě, nikoliv však jejich další zpracování nebo odstranění v samostatných zařízeních;
- 7) „zařízením na recyklaci lodí“ vymezená plocha, která je loděnicí nebo zařízením, jež se nachází v členském státě nebo ve třetí zemi a používá se na recyklaci lodí;
- 8) „společností provádějící recyklaci lodí“ vlastník zařízení na recyklaci lodí nebo jakákoliv jiná organizace nebo osoba, která převzala odpovědnost za recyklaci lodí od vlastníka zařízení na recyklaci lodí;

- 9) „správním orgánem“ orgán státní správy určený členským státem jako odpovědný za povinnosti související s loděmi plujícími pod jeho vlajkou nebo s loděmi provozovanými v jeho pravomoci;
- 10) „uznaným subjektem“ subjekt uznaný v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 391/2009⁽¹⁾;
- 11) „příslušným orgánem“ nebo „příslušnými orgány“ orgán nebo orgány státní správy určené členským státem nebo třetí zemí jako místně nebo věcně příslušné pro zařízení na recyklaci lodí v jurisdikci daného státu ve vztahu ke všem činnostem, které provádějí;
- 12) „hrubou prostorností“ (GT) hrubá prostornost vypočtená v souladu s vyměřovacími předpisy obsaženými v příloze I Mezinárodní úmluvy o vyměřování lodí z roku 1969 nebo v jakékoli následné úmluvě;
- 13) „příslušnou osobou“ osoba s odpovídající kvalifikací, školením a dostatečnými znalostmi, zkušenostmi a dovednostmi pro výkon konkrétní činnosti;
- 14) „majitelem lodí“ fyzická nebo právnická osoba registrovaná jako vlastník lodí, včetně fyzické nebo právnické osoby vlastníci loď po omezenou dobu do jejího prodeje nebo jejího předání zařízení na recyklaci lodí, nebo neexistuje-li registrace, fyzická nebo právnická osoba vlastníci loď nebo jakákoliv jiná organizace nebo osoba, jako je správce nebo nájemce lodí bez posádky, která převzala odpovědnost za provoz lodí od vlastníka lodí, jakož i právnická osoba provozující loď ve vlastnictví státu;
- 15) „novou instalací“ instalace systémů, vybavení, izolace nebo jiného materiálu na lodi po dni použitelnosti tohoto nařízení;
- 16) „plánem recyklace lodí“ plán vypracovaný provozovatelem zařízení na recyklaci lodí pro každou konkrétní loď určenou k recyklaci na jeho odpovědnost, při zohlednění příslušných pokynů a usnesení IMO;
- 17) „plánem zařízení na recyklaci lodí“ plán vypracovaný provozovatelem zařízení na recyklaci lodí a přijatý radou nebo příslušným řídicím orgánem společnosti provádějící recyklaci lodí, který popisuje procesy a postupy recyklace lodí v zařízení na recyklaci lodí a jehož součástí je zejména bezpečnost a školení pracovníků, ochrana lidského zdraví a životního prostředí, funkce a povinnosti zaměstnanců, plán připravenosti a reakce na mimořádné události a systémy sledování, předávání a zaznamenávání informací, při zohlednění příslušných pokynů a usnesení IMO;
- 18) „bezpečným pro vstup“ prostor, který splňuje všechny tyto podmínky:
- a) obsah kyslíku v ovzduší a koncentrace hořlavých par nepřekračují hranice bezpečnosti;
  - b) žádné toxické materiály v ovzduší nepřekračují přípustné koncentrace;
  - c) žádné zbytky nebo materiály související s prací schválenou příslušnou osobou nezpůsobí nekontrolované uvolnění toxických materiálů ani nebezpečnou koncentraci hořlavých par ve stávajících atmosférických podmínkách, nakládá-li se s nimi podle pokynů;
- 19) „bezpečným pro práci při vysokých teplotách“ prostor, ve kterém jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) pro používání zařízení na obloukové nebo plamenové svařování, zařízení na střihání, řezání či pálení nebo jiných forem otevřeného plamene, jakož i pro tepelné zpracování, mletí nebo provádění činností, při nichž dochází ke vzniku jisker, jsou zajištěny bezpečné podmínky, které znemožňují explozi a vylučují rovněž výskyt plynu;
  - b) jsou splněny podmínky pro bezpečný vstup stanovená v bodě 18;
  - c) prací při vysokých teplotách nejsou změněny stávající atmosférické podmínky;
  - d) všechny přilehlé prostory byly vyčištěny, inertizovány nebo dostatečně ošetřeny, aby nedošlo ke vzniku nebo šíření požáru;
- 20) „prohlášením o dokončení recyklace“ potvrzení vydané provozovatelem zařízení na recyklaci lodí o tom, že recyklace lodí byla dokončena v souladu s tímto nařízením;
- 21) „osvědčením soupisu“ osvědčení pro konkrétní loď vydávané lodím plujícími pod vlajkami členských států v souladu s článkem 9, ke kterému je připojen soupis nebezpečných materiálů v souladu s článkem 5;
- 22) „osvědčením o připravenosti k recyklaci“ osvědčení pro konkrétní loď vydávané lodím plujícími pod vlajkami členských států, které je v souladu s čl. 9 odst. 9 a k němuž jsou připojeny soupis nebezpečných materiálů podle čl. 5 odst. 7 a schválený plán recyklace lodí podle článku 7;

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 391/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi lodí a prohlídkami lodí (Úř. věst. L 31, 28.5.2009, s. 11).

23) „prohlášením o souladu“ osvědčení pro konkrétní loď vydávané loďm plujícími pod vlajkami třetích zemí, ke kterému je připojen soupis nebezpečných materiálů, v souladu s článkem 12;

24) „výtlakem prázdné lodi v tunách (LDT)“ hmotnost lodi v tunách bez nákladu, pohonných hmot, mazacích olejů ve skladovacích nádržích, zátěžové vody, pitné vody, napájecí vody, zásob určených ke spotřebě, bez cestujících a posádky a jejich majetku, a je souhrnem hmotnosti trupu, konstrukce, strojního zařízení, vybavení a instalací nacházejících se na lodi.

2. Pro účely čl. 7 odst. 2 písm. d) a článků 13, 15 a 16 se rozumí:

a) „odpadem“, „nebezpečným odpadem“, „zpracováním“, „nakládáním s odpady“ odpad, nebezpečný odpad, zpracování a nakládání s odpady ve smyslu článku 3 směrnice 2008/98/ES;

b) „inspekci na místě“ prohlídka zařízení na recyklaci lodí, která posoudí, zda jsou podmínky na místě v souladu s podmínkami popsány v příslušné předložené dokumentaci;

c) „pracovníkem“ každá osoba, která pravidelně nebo dočasně vykonává práci v pracovním poměru, včetně pracovníků pracujících pro dodavatele a subdodavatele;

d) „nakládáním způsobem šetrným k životnímu prostředí“ provedení všech možných kroků k zajištění toho, že se s odpady a nebezpečnými materiály nakládá způsobem chránícím lidské zdraví a životní prostředí před nepříznivými účinky, které by tyto materiály a odpady mohly způsobit.

3. Pro účely odst. 1 bodu 13 může být příslušnou osobou školený pracovník nebo řídicí pracovník schopný rozeznat a vyhodnotit rizika povolání, hrozící nebezpečí a vystavení zaměstnanců potenciálně nebezpečným materiálům nebo nebezpečným podmínkám v zařízení na recyklaci lodí a schopný určit nezbytná ochranná a preventivní opatření, která je třeba přijmout k vyloučení či snížení těchto nebezpečí, rizik nebo vystavení nebezpečí.

Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES⁽¹⁾, může příslušný orgán stanovit vhodná kritéria pro určení těchto osob a může určit povinnosti, které jim mají být přiděleny.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

HLAVA II

LODĚ

Článek 4

Kontrola nebezpečných materiálů

Instalace nebo používání nebezpečných materiálů uvedených v příloze I na lodích se zakazují nebo omezují, jak je uvedeno v příloze I, aniž jsou dotčeny jiné požadavky příslušných právních předpisů Unie, které mohou vyžadovat další opatření.

Článek 5

Soupis nebezpečných materiálů

1. Každá nová loď musí mít na palubě soupis nebezpečných materiálů, ve kterém jsou identifikovány alespoň nebezpečné materiály podle přílohy II obsažené v konstrukci nebo vybavení lodi, jejich umístění a přibližné množství.

2. S výhradou čl. 32 odst. 2 písm. b) musí stávající lodě pokud možno splňovat požadavky odstavce 1.

Lodě určené k recyklaci musí pokud možno splňovat požadavky odstavce 1 tohoto článku ode dne zveřejnění evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí (dále jen „evropský seznam“) podle čl. 16 odst. 2.

S výhradou čl. 32 odst. 2 písm. b) musí být při vypracovávání soupisu nebezpečných materiálů identifikovány alespoň nebezpečné materiály uvedené v příloze I.

3. Soupis nebezpečných materiálů musí:

a) být vyhotoven zvlášť pro každou loď;

b) poskytovat důkazy o tom, že loď dodržuje zákazy a omezení pro instalaci nebo používání nebezpečných materiálů v souladu s článkem 4;

c) být sestaven při zohlednění příslušných pokynů IMO;

d) být ověřen správním orgánem nebo jím pověřeným uznaným subjektem.

4. Kromě požadavků odstavce 3 se u stávajících lodí vypracuje plán popisující vizuální kontrolu či kontrolu odběrem vzorků, podle níž se při zohlednění příslušných pokynů IMO vyhotovuje soupis nebezpečných materiálů.

5. Soupis nebezpečných materiálů se skládá ze tří částí:

a) seznamu nebezpečných materiálů uvedených v přílohách I a II v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku a obsažených v konstrukci nebo vybavení lodi, s určením jejich umístění a přibližného množství (část I);

b) seznamu odpadu pocházejícího z provozu a nacházejícího se na lodi (část II);

c) seznamu zásob nacházejících se na lodi (část III).

6. Část I soupisu nebezpečných materiálů musí být náležitě vedena a aktualizována během provozování lodi s ohledem na nové instalace obsahující jakýkoli nebezpečný materiál uvedený v příloze II a relevantní změny v konstrukci a vybavení lodi.

7. Před recyklací a při zohlednění příslušných pokynů IMO musí soupis nebezpečných materiálů vedle náležitě vedené a aktualizované části I obsahovat část II týkající se odpadů pocházejících z provozu a část III týkající se zásob a musí být ověřen správním orgánem nebo jím pověřeným uznaným subjektem.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24, pokud jde o aktualizaci seznamu položek na soupisu nebezpečných materiálů uvedených v přílohách I a II s cílem zajistit, aby byly v daných seznamech zahrnuty alespoň látky uvedené v dodatcích I a II Hongkongské úmluvy.

Komise přijme samostatný akt v přenesené pravomoci pro každou z látek, které mají být doplněny do přílohy I nebo II nebo z nich vypuštěny.

Článek 6

Obecné požadavky na majitele lodí

1. Při přípravě odeslání lodi na recyklaci majitelé lodí:

a) poskytnou provozovateli zařízení na recyklaci lodí veškeré informace o lodi potřebné pro vypracování plánu recyklace lodi podle článku 7;

b) písemně oznámí příslušnému správnímu orgánu záměr recyklovat loď v konkrétním zařízení či konkrétních zařízeních na recyklaci lodí, a to ve lhůtě, kterou dotčený správní orgán určí. Oznámení musí obsahovat alespoň:

i) soupis nebezpečných materiálů a

ii) veškeré informace o lodi podle písmene a).

2. Majitelé lodí zajistí, aby loď určené k recyklaci:

a) byly recyklovány pouze v zařízeních na recyklaci lodí, která jsou uvedena na evropském seznamu;

b) před vstupem do zařízení na recyklaci lodí byly provozovány tak, aby bylo možné minimalizovat množství zbytků nákladu, zbývajících ropného paliva a odpadu vzniklého na lodi, jež zůstal na palubě;

c) byly před zahájením recyklace po obdržení plánu recyklace lodi schváleného podle čl. 7 odst. 3 opatřeny osvědčením o připravenosti lodi k recyklaci vydaným správním orgánem nebo jím pověřeným uznaným subjektem.

3. Majitelé lodí zajistí, aby se tankery dostaly do zařízení na recyklaci lodí s nákladovými nádržemi a čerpacím zařízením ve stavu připravenosti pro vydání osvědčení o bezpečné práci při vysokých teplotách.

4. Majitelé lodí poskytnou provozovateli zařízení na recyklaci lodí kopii osvědčení o připravenosti k recyklaci vydaného v souladu s článkem 9.

5. Majitelé lodí odpovídají za loď a přijmou opatření s cílem zajistit, aby loď splňovala požadavky správního orgánu členského státu vlajky do doby, než za ni převezme odpovědnost provozovatel zařízení na recyklaci lodí. Provozovatel zařízení na recyklaci lodí může převzetí lodi k recyklaci odmítnout, pokud stav lodi zásadním způsobem neodpovídá údajům uvedeným v osvědčení soupisu, včetně případů, kdy část I soupisu nebezpečných materiálů není náležitě vedena a aktualizována tak, aby odrážela změny v konstrukci a vybavení lodi. Za této situace odpovídá za loď nadále její majitel, který o tom neodkladně informuje správní orgán.

Článek 7

Plán recyklace lodi

1. Před jakoukoli recyklací lodi musí být pro každou konkrétní loď vypracován plán recyklace lodi. Tento plán recyklace lodi musí pokrýt veškeré skutečnosti týkající se lodi, které nejsou uvedeny v plánu zařízení na recyklaci lodí nebo které vyžadují zvláštní postupy.

2. Plán recyklace lodi musí:

a) být vypracován provozovatelem zařízení na recyklaci lodí v souladu s příslušnými ustanoveními Hongkongské úmluvy a při zohlednění příslušných pokynů IMO a informace o lodi poskytnuté jejím majitelem v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. a) tak, aby jejich obsah náležitě odrážel informace obsažené v soupisu nebezpečných materiálů;

b) upřesňovat, zda a v jakém rozsahu má jakákoli přípravná práce, jako jsou předběžné zpracování, určení možných rizik a odstranění zásob, proběhnout na jiném místě než v zařízení na recyklaci lodí uvedeném v plánu recyklace lodi. V plánu recyklace lodi by mělo být uvedeno i místo, kde se bude loď nacházet v průběhu recyklačních činností, a stručný plán příjezdu a bezpečného umístění konkrétní lodi, která má být recyklována;

- c) obsahovat informace týkající se vytvoření, udržování a sledování podmínek pro bezpečný vstup a bezpečnou práci při vysokých teplotách v případě konkrétní lodi, přičemž se zohlední takové skutečnosti, jako je její konstrukce, uspořádání a předchozí náklad, a další nezbytné informace o způsobu provedení plánu recyklace lodí;
- d) obsahovat informace o druhu a množství nebezpečných materiálů a odpadu vznikajících v průběhu recyklace konkrétní lodi, včetně materiálů a odpadu uvedených v soupisu nebezpečných materiálů, a o tom, jak s nimi bude naloženo v zařízení na recyklaci lodí a v následných zařízeních a jak v nich budou skladovány, a
- e) pokud se k recyklaci lodí využije více než jedno zařízení na recyklaci lodí, být v zásadě vypracován zvlášť pro každé dotčené zařízení a určovat pořadí využití a povolené činnosti, které budou v těchto zařízeních prováděny.

3. Plán recyklace lodí musí být schválen tichým nebo výslovným souhlasem příslušným orgánem v souladu s případnými požadavky státu, ve kterém se nachází zařízení na recyklaci lodí.

Výslovné schválení se udělí, pokud příslušný orgán zašle písemné oznámení o svém rozhodnutí o plánu recyklace lodí provozovateli zařízení na recyklaci lodí, majiteli lodí a správnímu orgánu.

Za schválení tichým souhlasem je považována situace, kdy příslušný orgán nezašle provozovateli zařízení na recyklaci lodí, majiteli lodí a správnímu orgánu žádnou písemnou námitku k plánu recyklace lodí ve lhůtě pro posouzení stanovené případně v souladu s požadavky státu, ve kterém se nachází zařízení na recyklaci lodí, a oznámené podle čl. 15 odst. 2 písm. b).

4. Členské státy mohou požádat správní orgán, aby zaslal příslušnému orgánu státu, v němž se nachází zařízení na recyklaci lodí, informace poskytnuté majitelem lodí podle čl. 6 odst. 1 písm. b) a tyto údaje:

- i) datum, kdy byla loď registrována ve státu vlajky,
- ii) identifikační číslo lodi (číslo IMO),
- iii) registrační číslo vyznačené na trupu lodi při dodání nově postavené lodi,
- iv) jméno a druh lodi,
- v) přístav, v němž je loď registrována,
- vi) jméno a adresu majitele lodí a identifikační číslo registrovaného majitele podle IMO,
- vii) název a adresu společnosti,

viii) názvy všech klasifikačních společností, kterými byla loď klasifikována,

ix) hlavní údaje o lodi (celková délka (LOA), šířka (na žebrech), hloubka (boční), LDT, hrubá prostornost a čistá prostornost a druh a výkon motoru).

Článek 8

Prohlídky

1. Prohlídky lodí provádějí úředníci správního orgánu nebo jím pověřeného uznaného subjektu při zohlednění příslušných pokynů IMO.

2. Jestliže správní orgán pověří provedením prohlídek uznaný subjekt, jak je uvedeno v odstavci 1, svěří mu alespoň tyto pravomoci:

— požadovat, aby loď, kterou kontroluje, splňovala požadavky tohoto nařízení a

— provádět prohlídky na vyžádání relevantních orgánů členského státu.

3. Lodě podléhají těmto prohlídkám:

- a) počáteční prohlídce;
- b) opakované prohlídce;
- c) dodatečné prohlídce;
- d) závěrečné prohlídce.

4. Počáteční prohlídka nové lodi se provádí před jejím uvedením do provozu nebo před vydáním osvědčení soupisu. Počáteční prohlídka stávajících lodí se provede do 31. prosince 2020. Prohlídkou se ověří, že část I soupisu nebezpečných materiálů je v souladu s požadavky tohoto nařízení.

5. Opakovaná prohlídka se provádí v časových odstupu stanovených správním orgánem, které nesmějí přesáhnout pět let. Prohlídkou se ověří, že část I soupisu nebezpečných materiálů je v souladu s požadavky tohoto nařízení.

6. Dodatečná prohlídka, celková nebo částečná, podle okolností, se provádí, pokud o ni požádá majitel lodí po změně, výměně nebo významné opravě konstrukce, vybavení, systémů, instalací, plánů a materiálu, která má vliv na soupis nebezpečných látek. Prohlídka musí být taková, aby zajistila, aby každá změna, výměna nebo významná oprava byla provedena způsobem, který zajistí, že loď i nadále splňuje požadavky tohoto nařízení a že část I soupisu nebezpečných materiálů je podle potřeby změněna.

7. Závěrečná prohlídka se provádí před vyřazením lodi z provozu a před zahájením recyklace lodi.

Touto prohlídkou se ověří, že:

- a) soupis nebezpečných materiálů splňuje požadavky článku 5;
- b) plán recyklace lodi náležitě zohledňuje informace obsažené v soupisu nebezpečných látek a splňuje požadavky článku 7;
- c) zařízení na recyklaci lodí, v němž má být loď recyklována, je uvedeno na evropském seznamu.

8. Počáteční a závěrečnou prohlídku stávajících lodí určených k recyklaci lze provést současně.

Článek 9

Vydání a potvrzení osvědčení

1. Po úspěšném dokončení počáteční nebo opakované prohlídky vydá správní orgán nebo jím pověřený uznávaný subjekt osvědčení soupisu. Toto osvědčení je doplněno částí I soupisu nebezpečných materiálů uvedených v čl. 5 odst. 5 písm. a).

Pokud se počáteční prohlídka a závěrečná prohlídka provádějí současně, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 8, vydává se pouze osvědčení o připravenosti k recyklaci podle odstavce 9 tohoto článku.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví formát osvědčení soupisu, aby se zajistil jeho soulad s dodatkem 3 Hongkongské úmluvy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25 tohoto nařízení.

2. Po úspěšném dokončení dodatečné prohlídky provedené v souladu s čl. 8 odst. 6 potvrdí osvědčení soupisu na žádost majitele lodi správní orgán nebo jím pověřený uznávaný subjekt.

3. S výhradou odstavce 4, je-li úspěšně dokončena opakovaná prohlídka, správní orgán nebo jím pověřený uznávaný subjekt vydá nebo případně potvrdí osvědčení soupisu:

- a) v době tří měsíců před uplynutím doby platnosti stávajícího osvědčení soupisu; platnost nového osvědčení začíná ode dne úspěšného dokončení opakované prohlídky a nepřesáhne dobu pěti let ode dne uplynutí doby platnosti stávajícího;

- b) po uplynutí doby platnosti stávajícího osvědčení soupisu; platnost nového osvědčení začíná ode dne úspěšného dokončení opakované prohlídky a nepřesáhne dobu pěti let ode dne uplynutí doby platnosti stávajícího;

- c) více než tři měsíce před uplynutím doby platnosti stávajícího osvědčení soupisu; platnost nového osvědčení začíná ode dne úspěšného dokončení opakované prohlídky a nepřesáhne dobu pěti let ode dne dokončení opakované prohlídky.

4. Pokud byla úspěšně dokončena opakovaná prohlídka a nové osvědčení soupisu nemůže být vydáno nebo umístěno na loď před uplynutím doby platnosti stávajícího osvědčení, potvrdí správní orgán nebo jím uznávaný subjekt stávající osvědčení, které bude považováno za platné po další dobu nepřesahující pět let ode dne uplynutí doby platnosti.

5. V případě osvědčení soupisu vydaného na období kratší než pět let může správní orgán nebo jím pověřený uznávaný subjekt prodloužit platnost stávajícího osvědčení na další dobu nepřesahující pět let.

6. Ve zvláštních případech stanovených správním orgánem nemusí nové osvědčení soupisu platit ode dne uplynutí doby platnosti stávajícího osvědčení, jak je vyžadováno v odst. 3 písm. a) a b) a v odstavcích 7 a 8. V těchto zvláštních případech nové osvědčení platí po dobu nepřesahující pět let ode dne dokončení opakované prohlídky.

7. Pokud se loď v okamžiku uplynutí doby platnosti osvědčení soupisu nenachází v přístavu či kotvišti, kde má být provedena její prohlídka, může správní orgán, je-li to vhodné, prodloužit dobu platnosti osvědčení soupisu o období nepřesahující tři měsíce, aby loď umožnil dokončit plavbu do přístavu, kde má být provedena prohlídka. Jakékoli poskytnuté prodloužení je podmíněno tím, že v daném přístavu bude provedena prohlídka lodi předtím, než odpluje. Loď, které je prodloužena platnost osvědčení, není při příjezdu do přístavu, kde má být provedena její prohlídka, na základě tohoto prodloužení oprávněna opustit přístav bez nového osvědčení. Po provedení opakované prohlídky platí nové osvědčení soupisu po dobu, která nepřesáhne pět let ode dne uplynutí doby platnosti stávajícího osvědčení před prodloužením jeho platnosti.

8. Platnost osvědčení soupisu pro loď používanou na krátké plavby, jež nebyla prodloužena za podmínek uvedených v odstavci 7, může správní orgán prodloužit o dobu nejvýše jednoho měsíce od uplynutí doby jeho platnosti. Po dokončení opakované prohlídky platí nové osvědčení soupisu po dobu, která nepřesáhne pět let ode dne uplynutí doby platnosti stávajícího osvědčení před prodloužením doby jeho platnosti.

9. Po úspěšném dokončení závěrečné prohlídky podle čl. 8 odst. 7 vydá správní orgán nebo jím pověřený uznaný subjekt osvědčení o připravenosti k recyklaci. Toto osvědčení je doplněno soupisem nebezpečných materiálů a plánem recyklace lodi.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví formát osvědčení o připravenosti k recyklaci, aby se zajistil jeho soulad s dodatkem 4 Hongkongské úmluvy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25 tohoto nařízení. Osvědčení o připravenosti k recyklaci vydané po závěrečné prohlídce v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce je přijímáno ostatními členskými státy a pro účely tohoto nařízení je považováno za osvědčení mající stejnou platnost jako osvědčení o připravenosti k recyklaci, které samy vydaly.

Článek 10

Platnost osvědčení

1. S výhradou článku 9 se osvědčení soupisu vydává na dobu stanovenou správním orgánem, která nesmí přesáhnout pět let.
2. Osvědčení soupisu vydané nebo potvrzené podle článku 9 tohoto nařízení pozbývá platnosti v každém z těchto případů:
  - a) pokud stav lodi zásadním způsobem neodpovídá údajům uvedeným v osvědčení soupisu, a to i tehdy, když část I soupisu nebezpečných materiálů není náležitě vedena a aktualizována tak, aby odražela změny v konstrukci a vybavení lodi, při zohlednění příslušných pokynů IMO;
  - b) pokud opakovaná prohlídka není dokončena v časových odstupech stanovených v čl. 8 odst. 5.
3. Osvědčení o připravenosti k recyklaci vydává správní orgán nebo jím pověřený uznaný subjekt na dobu nepřesahující tři měsíce.
4. Osvědčení o připravenosti k recyklaci vydané podle čl. 9 odst. 9 pozbývá platnosti, pokud stav lodi zásadním způsobem neodpovídá údajům uvedeným v osvědčení soupisu.
5. Odchylně od odstavce 3 může být doba platnosti osvědčení o připravenosti k recyklaci prodloužena správním orgánem nebo jím pověřeným uznaným subjektem na jednu plavbu z jednoho předem určeného místa do zařízení na recyklaci lodí.

Článek 11

Státní přístavní inspekce

1. Členské státy uplatňují ustanovení o inspekci lodí v souladu se svými vnitrostátním právem s ohledem na směrnici 2009/16/ES. Za podmínek odstavce 2 je jakákoli takováto inspekce omezena na ověření toho, že se na palubě nachází

osvědčení soupisu nebo osvědčení o připravenosti k recyklaci, které je, je-li platné, považováno za dostatečné pro schválení inspekce.

2. Při zohlednění příslušných pokynů IMO může relevantní orgán státní přístavní inspekce provést důkladnou inspekci, pokud loď nemá platné osvědčení nebo pokud existuje důvodné podezření, že:

- a) stav lodi nebo jejího vybavení zásadním způsobem neodpovídá údajům uvedeným v osvědčení nebo v části I soupisu nebezpečných materiálů či obojího, nebo
- b) na palubě lodi nejsou zavedeny postupy pro vedení části I soupisu nebezpečných materiálů.

3. Loď může být varována, zadržena, vykázána nebo vyloučena z přístavů nebo terminálů na volném moři, které spadají do jurisdikce členského státu, pokud relevantním orgánům tohoto členského státu na jejich žádost nepředloží kopii osvědčení soupisu nebo případně osvědčení o připravenosti k recyklaci, aniž je dotčen článek 9. Členský stát, který podnikne takovéto kroky, bezodkladně uvědomí dotčený správní orgán. Neaktualizovaný soupis nebezpečných materiálů nepředstavuje nedostatek, který může vést k zadržení lodi, ale veškeré nesrovnalosti v soupisu nebezpečných materiálů musí být nahlášeny dotčenému správnímu orgánu a musí být do příští prohlídky odstraněny.

4. Relevantní orgán členského státu může povolit přístup do konkrétního přístavu či kotviště v případě působení vyšší moci nebo z nadřazených bezpečnostních důvodů nebo v zájmu snížení či minimalizace nebezpečí znečištění nebo v zájmu odstranění nedostatků za předpokladu, že majitel, provozovatel nebo velitel lodi učinil odpovídající opatření k zajištění bezpečného vstupu lodi a tato opatření shledá relevantní orgán daného členského státu uspokojivými.

Článek 12

Požadavky pro lodě plující pod vlajkou třetí země

1. S výhradou čl. 32 odst. 2 písm. b) musí mít loď plující pod vlajkou kterékoli třetí země, která vplouvá do přístavu či kotviště členského státu, na palubě soupis nebezpečných materiálů, který je v souladu s čl. 5 odst. 2.

Bez ohledu na první pododstavec může relevantní orgán členského státu povolit přístup do konkrétního přístavu či kotviště v případě působení vyšší moci nebo z nadřazených bezpečnostních důvodů nebo v zájmu snížení či minimalizace nebezpečí znečištění nebo v zájmu odstranění nedostatků za předpokladu, že majitel, provozovatel nebo velitel lodi učinil odpovídající opatření k zajištění bezpečného vstupu lodi a tato opatření shledá relevantní orgán uvedeného členského státu uspokojivými.

2. Instalace nebezpečných materiálů uvedených v příloze I na lodích plujících pod vlajkou třetí země, nachází-li se tato loď v přístavu či kotvišti členského státu, je zakázána nebo omezena podle přílohy I.

Používání nebezpečných materiálů uvedených v příloze I na lodích plujících pod vlajkou třetí země, nachází-li se tato loď v přístavu či kotvišti členského státu, je zakázáno nebo omezeno podle přílohy I, aniž jsou dotčeny výjimky a přechodná ujednání, které se na tyto materiály vztahují podle mezinárodního práva.

3. Soupis nebezpečných materiálů se vyhotoví zvlášť pro každou loď, při jeho vytváření se zohlední příslušné pokyny IMO a stanoví se v něm, že loď je v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. Při vypracovávání soupisu nebezpečných materiálů musí být identifikovány alespoň nebezpečné materiály uvedené v příloze I. Loď plující pod vlajkou třetí země vypracuje plán popisující vizuální kontrolu či kontrolu odběrem vzorků, podle níž se při zohlednění příslušných pokynů IMO vyhotovuje soupis nebezpečných materiálů.

4. Soupis nebezpečných materiálů musí být náležitě veden a aktualizován během provozování lodi a uvádět nové instalace obsahující jakýkoli nebezpečný materiál uvedený v příloze II a relevantní změny v konstrukci a vybavení lodi, přičemž se zohlední výjimky a přechodná ujednání, které se na dané materiály vztahují podle mezinárodního práva.

5. Loď plující pod vlajkou třetí země může být varována, zadržena, vykázána nebo vyloučena z přístavů nebo terminálů na volném moři, které spadají do jurisdikce členského státu, pokud relevantním orgánům tohoto členského státu na jejich žádost nepředloží kopii prohlášení o souladu podle odstavců 6 a 7 případně spolu se soupisem nebezpečných materiálů. Členský stát, který podnikne takovéto kroky, bezodkladně uvědomí relevantní orgány třetí země, pod jejíž vlajkou loď pluje. Neaktualizovaný soupis nebezpečných materiálů nepředstavuje nedostatek, který může vést k zadržení lodi, ale veškeré nesrovnalosti v soupisu nebezpečných materiálů musí být nahlášeny relevantním orgánům třetí země, pod jejíž vlajkou loď pluje.

6. Relevantní orgány třetí země, pod jejíž vlajkou loď pluje, nebo subjekt jimi pověřený vydá prohlášení o souladu po ověření soupisu nebezpečných materiálů na základě vnitrostátních požadavků. Prohlášení o souladu může být vytvořeno podle vzoru v dodatku 3 Hongkongské úmluvy.

7. Prohlášení o souladu a soupis nebezpečných materiálů se vyhotovují v úředním jazyce vydávajících relevantních orgánů třetí země, pod jejíž vlajkou loď pluje, a pokud použitým

jazykem není angličtina, francouzština ani španělština, je součástí jeho znění překlad do jednoho z těchto jazyků.

8. S výhradou čl. 32 odst. 2 písm. b) zajistí loď plující pod vlajkami třetích zemí žádající o registraci pod vlajkou některého členského státu, aby byl soupis nebezpečných materiálů podle čl. 5 odst. 2 k dispozici na palubě, nebo aby byl vypracován do šesti měsíců od registrace pod vlajkou členského státu nebo během příští pravidelné prohlídky podle čl. 8 odst. 3, podle toho, co nastane dříve.

HLAVA III

ZAŘÍZENÍ NA RECYKLACI LODÍ

Článek 13

Požadavky nezbytné pro zařazení zařízení na recyklaci lodí na evropský seznam

1. Aby mohlo být zařízení na recyklaci lodí zařazeno na evropský seznam, musí v souladu s příslušnými ustanoveními Hongkongské úmluvy a při zohlednění příslušných pokynů IMO, Mezinárodní organizace práce (MOP), Basilejské úmluvy a Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách a dalších mezinárodních pokynů splňovat tyto požadavky:

- a) je příslušnými orgány oprávněno k provádění recyklace lodí;
- b) je projektováno, postaveno a provozováno bezpečným a environmentálně šetrným způsobem;
- c) je provozováno v konstrukčně zabezpečeném areálu;
- d) zavede systémy řízení a monitorování, postupy a techniky, jejichž cílem je předejít, zmírnit, minimalizovat a v co nejvyšší míře vyloučit:
  - i) zdravotní rizika pro dotčené zaměstnance a pro obyvatele žijící v blízkosti zařízení na recyklaci lodí a
  - ii) nepříznivé účinky na životní prostředí způsobené recyklací lodí;
- e) vypracuje plán zařízení na recyklaci lodí;

- f) předchází nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí, včetně prokázání kontroly nad průsaky, zejména v přílivové zóně;
- g) zajišťuje bezpečné a k životnímu prostředí šetrné způsoby nakládání s nebezpečnými materiály a odpady a jejich skladování, včetně
- i) kontroly nad všemi nebezpečnými materiály nacházejícími se na lodi v průběhu celého procesu recyklace lodi, aby se zabránilo jakémukoli úniku těchto materiálů do životního prostředí; a dále manipulace s nebezpečnými materiály a odpady vzniklémi při recyklaci lodí pouze na nepropustných podlahách s účinnými drenážními systémy,
- ii) zdokumentování veškerého odpadu vzniklého při recyklaci lodí a jeho množství a jeho předání do zařízení pro nakládání s odpady, včetně zařízení na recyklaci odpadů, oprávněných k jeho zpracování způsobem šetrným k životnímu prostředí, a aniž by bylo ohroženo lidské zdraví.
- h) vypracuje a vede plán připravenosti a reakce na mimořádné události; zajišťuje rychlý přístup na loď a do všech prostor zařízení na recyklaci lodí technice určené k reakci na mimořádnou událost, jako jsou protipožární vybavení a vozidla, vozidla lékařské záchranné služby a jeřáby;
- i) zajišťuje pracovníkům bezpečnost a školení, včetně zajištění toho, aby pracovníci používali osobní ochranné prostředky pro činnosti, které to vyžadují;
- j) vede záznamy o mimořádných událostech, nehodách, nemocích z povolání a chronických účincích, a pokud to požadují příslušné orgány, hlásí všechny mimořádné události, nehody, nemoci z povolání a chronické účinky, které představují nebo mohou představovat rizika pro bezpečnost pracovníků, lidské zdraví a životní prostředí;
- k) souhlasí s dodržováním požadavků odstavce 2.

2. Provozovatel zařízení na recyklaci lodí musí:

- a) zaslat plán recyklace lodí, jakmile je schválen podle čl. 7 odst. 3, majiteli lodí a správnímu orgánu nebo jím pověřenému uznanému subjektu;
- b) oznámit správnímu orgánu, že zařízení na recyklaci lodí je v každém ohledu připraveno zahájit recyklaci lodí;
- c) jakmile je dokončena úplná nebo částečná recyklace lodí podle tohoto nařízení, zaslat do 14 dnů ode dne úplné či částečné recyklace podle plánu recyklace lodí prohlášení o dokončení recyklace správnímu orgánu, který lodí vydal osvědčení o připravenosti k recyklaci. Prohlášení o dokončení

recyklace musí obsahovat i zprávu o případných mimořádných událostech a nehodách poškozujících lidské zdraví nebo životní prostředí.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví formát:

- a) zprávy vyžadované podle odst. 2 písm. b) tohoto článku s cílem zajistit soulad s dodatkem 6 Hongkongské úmluvy a
- b) prohlášení vyžadované podle odst. 2 písm. b) tohoto článku s cílem zajistit soulad s dodatkem 7 Hongkongské úmluvy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25 tohoto nařízení.

Článek 14

Udělení oprávnění zařízení na recyklaci lodí nacházejícímu se v členském státě

1. Aniž jsou dotčeny jiné příslušné právní předpisy Unie, příslušné orgány udělí oprávnění zařízením na recyklaci nacházejícím se na jejich území, která splňují požadavky na provádění recyklace lodí stanovené v článku 13. Toto oprávnění může být dotčeným zařízením na recyklaci lodí uděleno na dobu nejdéle pěti let a může být příčně obnovováno.

Jsou-li splněny požadavky tohoto nařízení a požadavky tohoto článku, může být jakékoli povolení vydané v souladu s jinými příslušnými vnitrostátními právními předpisy nebo s jinými právními předpisy Unie sloučeno s oprávněním uděleným podle tohoto článku v povolení jediné, pokud se tím zamezí zbytečné duplicitě informací a duplicitě činností vykonávaných provozovatelem zařízení na recyklaci lodí či společností provádějící recyklaci lodí nebo příslušného orgánu. V takových případech lze platnost oprávnění prodloužit v souladu s režimem povolení uvedeným v prvním pododstavci, avšak nejvýše na dobu pěti let.

2. Členské státy vypracují a aktualizují seznam zařízení na recyklaci lodí, kterým udělily oprávnění v souladu s odstavcem 1.

3. Seznam uvedený v odstavci 2 se bez prodloužení oznámí Komisi do 31. března 2015.

4. Jestliže zařízení na recyklaci lodí přestane požadavky stanovené v článku 13 splňovat, pozastaví nebo odebere členský stát, kde se nachází zařízení na recyklaci lodí, oprávnění, které danému zařízení na recyklaci lodí vydal, nebo požádá dotčenou společnost, aby provedla nápravná opatření, a neprodleně o tom uvědomí Komisi.

5. O každém oprávnění uděleném zařízením na recyklaci lodí v souladu s odstavcem 1 dotčený členský stát neprodleně uvědomí Komisi.

Článek 15

Zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetí zemi

1. Společnost provádějící recyklaci lodí, která vlastní zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetí zemi a která hodlá recyklovat lodě plující pod vlajkami členských států, podá Komisi žádost o zařazení tohoto zařízení na recyklaci lodí na evropský seznam.

2. K žádosti uvedené v odstavci 1 musí být přiložen doklad o tom, že dotčené zařízení na recyklaci lodí splňuje požadavky stanovené v článku 13, aby mohlo provádět recyklaci lodí a být zařazeno na evropský seznam v souladu s článkem 16.

Společnost provádějící recyklaci lodí zejména:

- a) uvede, jaká povolení, licence nebo oprávnění jí k provádění recyklace lodí udělily příslušné orgány, a případně jaká povolení, licence nebo oprávnění příslušné orgány udělily všem jejím dodavatelům a subdodavatelům, kteří se přímo podílejí na procesu recyklace lodí, a uvede všechny informace podle čl. 16 odst. 2;
- b) uvede, zda plán recyklace lodí schválí příslušný orgán tichým nebo výslovným souhlasem, a v případě tichého souhlasu uvede lhůtu pro posouzení stanovenou případně podle vnitrostátních požadavků;
- c) potvrdí, že loď plující pod vlajkou členského státu bude přijata k recyklaci pouze v souladu s tímto nařízením;
- d) doloží, že zařízení na recyklaci lodí je schopno v průběhu celého procesu recyklace lodí vytvořit, udržovat a sledovat podmínky pro bezpečnou práci při vysokých teplotách a pro bezpečný vstup;
- e) připojí mapu s ohraničením zařízení na recyklaci lodí a míst, na nichž v zařízení probíhají recyklační činnosti;
- f) u každého nebezpečného materiálu uvedeného v příloze I a dalších nebezpečných materiálů, které by mohly být součástí konstrukce lodí, uvede:
  - i) zda je zařízení na recyklaci lodí oprávněno odstraňovat daný nebezpečný materiál. Pokud je k tomu oprávněno, musí být určení příslušní pracovníci oprávněni provádět odstraňování a doložena jejich způsobilost k této činnosti,
  - ii) jaký postup pro nakládání s odpadem, jako je spalování, skládkování nebo jiný způsob zpracování odpadu, bude v zařízení na recyklaci lodí či mimo ně použit, název a adresu zařízení na zpracování odpadu, pokud není totožné se zařízením na recyklaci lodí, a prokáže, že

daný postup bude proveden bez ohrožení lidského zdraví a způsobem šetrným k životnímu prostředí;

g) potvrdí, že přijala plán zařízení na recyklaci lodí se zohledněním příslušných pokynů IMO;

h) poskytne informace nezbytné k identifikaci zařízení na recyklaci lodí.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými stanoví formát informací požadovaných k identifikaci zařízení na recyklaci lodí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25.

4. Aby mohla být na evropský seznam zařazena zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetích zemích, musí být splnění požadavků stanovených v článku 13 ověřeno inspekcí na místě provedenou nezávislým ověřovatelem s náležitou kvalifikací. Toto ověření předloží společnost provádějící recyklaci lodí Komisi při podání žádosti o zařazení na evropský seznam a při obnově zařazení na evropský seznam každých pět let poté. Prvotní zařazení na seznam a jeho obnova jsou doplněny o přezkum v polovině období, jehož účelem je potvrdit splnění požadavků stanovených v článku 13.

Podáním žádosti o zařazení na evropský seznam souhlasí společnosti provádějící recyklaci lodí s tím, že Komise nebo subjekty jednající jejím jménem mohou provést v dotčeném zařízení na recyklaci lodí před jeho zařazením na evropský seznam nebo po něm inspekci na místě s cílem ověřit, že splňuje požadavky stanovené v článku 13. Nezávislý ověřovatel, Komise nebo subjekty jednající jejím jménem spolupracují za účelem provedení uvedených inspekci na místě s příslušnými orgány třetí země, v němž se zařízení na recyklaci lodí nachází.

Komise může vydat technické pokyny s cílem usnadnit toto ověřování.

5. Pro účely článku 13, pokud jde o konkrétní využití nebo odstranění odpadu, lze nakládání způsobem šetrným k životnímu prostředí předpokládat pouze tehdy, pokud společnost provádějící recyklaci lodí může prokázat, že zařízení pro nakládání s odpady, jež odpad obdrží, bude provozováno v souladu s normami pro ochranu lidského zdraví a životního prostředí, jež všeobecně odpovídají příslušným mezinárodním normám a normám Unie.

6. Společnost provádějící recyklaci lodí poskytne bez prodlení aktualizovaný doklad o jakékoli změně informací poskytovaných Komisi a v každém případě vydá tři měsíce před uplynutím každého pětiletého období zařazení na evropský seznam prohlášení, že:

- a) doklady, které poskytla, jsou úplné a aktuální;
- b) zařízení na recyklaci lodí nadále splňuje a bude splňovat požadavky stanovené v článku 13.

Článek 16

Vytvoření a aktualizace evropského seznamu

1. Komise přijme prováděcí akty, kterými vytvoří evropský seznam zařízení na recyklaci lodí, která:

- a) se nacházejí v Unii a byly oznámeny členskými státy podle čl. 14 odst. 3;
- b) se nacházejí ve třetí zemi a jejichž zařazení vychází z posouzení informací a podkladů poskytnutých či shromážděných v souladu s článkem 15.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25.

2. Evropský seznam se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a na internetových stránkách Komise do 31. prosince 2016. Člení se na dva dílčí seznamy, z nichž jeden zahrnuje zařízení na recyklaci lodí nacházející se v členských státech a druhý zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetích zemích.

Evropský seznam zahrnuje všechny tyto informace o zařízení na recyklaci lodí:

- a) metodu recyklace;
- b) druh a velikost lodí, které mohou být recyklovány;
- c) veškerá omezení a podmínky související s provozem tohoto zařízení, a to i pokud jde o nakládání s nebezpečným odpadem;
- d) podrobnosti o postupu schválení plánu recyklace lodí podle čl. 7 odst. 3 příslušným orgánem tichým nebo výslovným souhlasem;
- e) maximální roční objem recyklace lodí.

3. Evropský seznam uvádí datum, k němuž končí zařazení zařízení na recyklaci lodí na seznam. Zařazení platí nejvýše pět let a může být obnoveno.

4. Komise přijímá prováděcí akty, kterými pravidelně aktualizuje evropský seznam s cílem:

- a) zařadit na evropský seznam zařízení na recyklaci lodí, jestliže:
- i) mu bylo uděleno oprávnění podle článku 14, nebo
- ii) o jeho zařazení na evropský seznam bylo rozhodnuto podle odst. 1 písm. b) tohoto článku;

b) vyřadit z evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí, jestliže:

- i) zařízení na recyklaci lodí přestane splňovat požadavky stanovené v článku 13, nebo
- ii) nejsou alespoň tři měsíce před skončením pětiletého období stanoveného v odstavci 3 tohoto článku poskytnuty aktualizované podklady.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 25.

5. Komise při vytváření a aktualizaci evropského seznamu jedná v souladu s zásadami zakotvenými ve Smlouvách a v souladu s mezinárodními závazky Unie.

6. Členské státy sdělí Komisi veškeré informace, které mohou být v souvislosti s aktualizací evropského seznamu podstatné. Komise předá všechny podstatné informace ostatním členským státům.

HLAVA IV

OBECNÁ SPRÁVNÍ USTANOVENÍ

Článek 17

Jazyk

1. Plán recyklace lodí podle článku 7 se vyhotovuje v jazyce přijatelném pro stát udělující oprávnění zařízení na recyklaci lodí. Pokud tímto jazykem není angličtina, francouzština ani španělština, přeloží se plán recyklace lodí do jednoho z uvedených jazyků, ledaže správní orgán dospěje k závěru, že to není nutné.

2. Osvědčení soupisu a osvědčení o připravenosti k recyklaci vydaná podle článku 9 se vyhotovují v úředním jazyce vydávajícího správního orgánu. Není-li použitým jazykem angličtina, francouzština ani španělština, musí být součástí daného znění překlad do jednoho z těchto jazyků.

Článek 18

Určení příslušných orgánů a správních orgánů

1. Členské státy určí příslušné orgány a správní orgány odpovědné za uplatňování tohoto nařízení a oznámí je Komisi. Členské státy neprodleně Komisi oznámí veškeré změny těchto údajů.

2. Komise zveřejní seznamy určených příslušných orgánů a správních orgánů na svých internetových stránkách a podle potřeby je aktualizuje.

Článek 19

Určení kontaktních osob

1. Členské státy i Komise určí jednu nebo více kontaktních osob zodpovídajících za poskytování informací a poradenství fyzickým či právnickým osobám požadujícím informace. Kontaktní osoba Komise předá kontaktním osobám členských států veškeré dotazy, které obdrží a které se týkají těchto států, a naopak.

2. Členské státy oznámí Komisi, které kontaktní osoby určily. Členské státy neprodleně Komisi oznámí veškeré změny těchto údajů.

3. Komise zveřejní seznamy určených kontaktních osob na svých internetových stránkách a podle potřeby je aktualizuje.

Článek 20

Zasedání kontaktních osob

Komise na žádost členských států, nebo pokud to považuje za vhodné, pravidelně pořádá zasedání kontaktních osob, aby se projednaly otázky vznesené v souvislosti s prováděním tohoto nařízení. Pokud se všechny členské státy a Komise shodnou na tom, že je to vhodné, budou na tato zasedání nebo jejich části pozvány příslušné zúčastněné strany.

HLAVA V

PODÁVÁNÍ ZPRÁV A PROSAZOVÁNÍ

Článek 21

Zprávy podávané členskými státy

1. Každý členský stát zašle Komisi zprávu obsahující:
  - a) seznam lodí, které plují pod jeho vlajkou a pro které bylo vydáno osvědčení o připravenosti k recyklaci, název společnosti provádějící recyklaci lodí a místo, kde se nachází zřízení na recyklaci lodí, jak je uvedeno v osvědčení o připravenosti k recyklaci;
  - b) seznam lodí plujících pod jeho vlajkou, pro něž obdržel prohlášení o dokončení recyklace;
  - c) informace o nedovolené recyklaci lodí a o sankcích a následných opatřeních, která daný členský stát přijal.

2. Členské státy podávají zprávu Komisi elektronicky každé tři roky, a to do devíti měsíců po konci tříletého období, kterého se zpráva týká.

První elektronická zpráva se týká období ode dne použitelnosti tohoto nařízení do konce prvního pravidelného tříletého období

pro podávání zpráv stanoveného v článku 5 směrnice Rady 91/692/EHS⁽¹⁾, který nastane po začátku prvního období pro podávání zpráv.

Komise zveřejní zprávu o uplatňování tohoto nařízení do devíti měsíců od obdržení zpráv členských států.

3. Komise tyto informace vloží do elektronické databáze, která je trvale přístupná veřejnosti.

Článek 22

Prosazování v členských státech

1. Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy vzájemně spolupracují na dvoustranném nebo mnohostranném základě s cílem usnadnit zabraňování a odhalování možného obcházení a porušování tohoto nařízení.

3. Členské státy určí z řad svých stálých zaměstnanců osoby zodpovídající za spolupráci podle odstavce 2. Tyto informace zašlou Komisi, která určeným osobám zašle vytvořený seznam.

4. Členské státy sdělí Komisi své vnitrostátní právní předpisy týkající se prosazování tohoto nařízení a použitelných sankcí.

Článek 23

Žádost o přijetí opatření

1. Fyzické nebo právní osoby, které jsou nebo mohou být dotčeny porušením článku 13 ve spojení s článkem 15 a čl. 16 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení nebo mají dostatečný zájem na rozhodování v oblasti životního prostředí v souvislosti s porušením článku 13 ve spojení s článkem 15 a čl. 16 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, jsou oprávněny požádat Komisi, aby přijala opatření podle tohoto nařízení ve vztahu k tomuto porušení nebo bezprostřední hrozbě, že k takovému porušení dojde.

Za postačující pro účel prvního pododstavce se považuje zájem jakékoli nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a splňující požadavky stanovené v článku 11 nařízení (ES) č. 1367/2006⁽²⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

2. Žádost o přijetí opatření musí být doplněna příslušnými informacemi a údaji na svou podporu.

3. Pokud žádost o přijetí opatření a připojené informace a údaje hodnověrně prokazují, že došlo k porušení článku 13 ve spojení s článkem 15 a čl. 16 odst. 1 písm. b) nebo že takové porušení bezprostředně hrozí, Komise posoudí všechny takové žádosti o přijetí opatření a informace a údaje. Za těchto okolností poskytne Komise dotčené společnosti provádějící recyklaci lodí příležitost, aby se k dané žádosti o přijetí opatření a připojeným informacím a údajům vyjádřila.

4. Komise neprodleně a v souladu s příslušnými ustanoveními právních předpisů Unie informuje osoby, které podaly žádost podle odstavce 1, o svém rozhodnutí žádost o přijetí opatření přijmout nebo zamítnout a toto rozhodnutí zdůvodní.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 8 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 30. prosince 2013. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 8 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 8 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 25

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 26

Přechodné ustanovení

Členské státy mohou ode dne zveřejnění evropského seznamu a přede dnem použitelnosti tohoto nařízení povolit recyklaci lodí v zařízeních na recyklaci lodí zařazených na evropský seznam. V těchto případech se nařízení (ES) č. 1013/2006 nepoužije.

Článek 27

Změna nařízení (ES) č. 1013/2006

V čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 1013/2006 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„i) loď plující pod vlajkami členských států spadající do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 (*).“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES (Úř. věst. L 330, 10.12.2013, s. 1).“

Článek 28

Změna směrnice 2009/16/ES

V příloze IV směrnice 2009/16/ES se doplňuje nový bod, který zní:

„49. Osvědčení soupisu nebezpečných materiálů nebo případně prohlášení o souladu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 (*).“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES (Úř. věst. L 330, 10.12.2013, s. 1).“

Článek 29

Finanční pobídka

Komise do 31. prosince 2016 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o možnosti zavedení finančního nástroje, který by napomáhal bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí, a případně ji doplní legislativním návrhem.

Článek 30

Přezkum

1. Komise posoudí, která porušení tohoto nařízení by měla být začleněna do oblasti působnosti směrnice 2008/99/ES, aby byla zajištěna rovnocennost mezi tímto nařízením a nařízením (ES) č. 1013/2006, pokud jde o ustanovení týkající se jejich porušení. O svých závěrech podá Komise do 31. prosince 2014 zprávu Evropskému parlamentu a Radě a případně ji doplní legislativním návrhem.

2. Nejpozději osmnáct měsíců přede dnem vstupu Hongkongské úmluvy v platnost přezkoumá Komise toto nařízení a případně zároveň předloží příslušné legislativní návrhy za tímto účelem. Tento přezkum zvatí zařazení zařízení na recyklaci lodí oprávněných podle Hongkongské úmluvy na evropský seznam s cílem zabránit duplicitě činností a administrativní zátěži.

3. Komise provádí přezkum tohoto nařízení, a pokud je to potřeba, předkládá včas návrhy zohledňující vývoj v souvislosti s mezinárodními úmluvami, včetně Basilejské úmluvy, ukáže-li se to jako nezbytné.

4. Bez ohledu na odstavec 2 předloží Komise do pěti let ode dne použitelnosti tohoto nařízení Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, která bude případně doplněna legislativními návrhy s cílem zajistit, aby byly plněny jeho cíle a jeho dopad byl zajištěn a opodstatněný.

Článek 31

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 32

Použitelnost

1. Toto nařízení se použije od dřívějšího ze dvou následujících dat, ale ne dříve než 31. prosince 2015

a) šest měsíců ode dne, kdy kombinovaný maximální roční objem recyklace lodí v zařízeních na recyklaci lodí zařazených na evropský seznam dosáhne v souhrnu alespoň 2,5 milionu LDT (výtlak prázdné lodí v tunách). Roční objem recyklace lodí v zařízeních na recyklaci lodí se vypočte jako součet hmotností lodí (vyjádřené v LDT), které byly v daném roce v uvedeném zařízení recyklovány. Maximální roční objem recyklace lodí se určí u každého zařízení na recyklaci lodí zvolením nejvyšší hodnoty za předcházející desetileté období nebo, v případě nově povoleného zařízení na recyklaci lodí, nejvyšší roční hodnoty dosažené v tomto zařízení, nebo

b) k 31. prosinci 2018.

2. Následující ustanovení se však použijí takto:

a) článek 2, čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec a články 13, 14, 15, 16, 25 a 26 se použijí ode dne 31. prosince 2014 a

b) čl. 5 odst. 2 první a třetí pododstavec a čl. 12 odst. 1 a 8 se použijí ode dne 31. prosince 2020.

3. Po splnění podmínek uvedených v odst. 1 písm. a) zveřejnění Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o datu použitelnosti tohoto nařízení.

4. Pokud členský stát uzavřel svůj námořní rejstřík nebo během tří let nebyla pod jeho vlajkou registrována žádná loď a pokud pod jeho vlajkou není registrována žádná loď, může se tento stát odchýlit od tohoto nařízení, s výjimkou článků 4, 5, 11, 12, 13, 14, čl. 16 odst. 6 a článků 18, 19, 20, 21 a 22. Hodlá-li členský stát využít této odchylky, uvědomí o tom Komisi nejpozději ke dni použitelnosti tohoto nařízení. Jakékoliv následné změny se rovněž neprodleně oznámí Komisi.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 20. listopadu 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA I

KONTROLA NEBEZPEČNÝCH MATERIÁLŮ

Nebezpečný materiál	Definice	Kontrolní opatření
Azbest	Materiály obsahující azbest	Nová instalace materiálů obsahujících azbest je na všech lodích zakázána.
Látky poškozující ozonovou vrstvu	<p>Regulované látky vymezené čl. 1 odst. 4 Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, z roku 1987 uvedené v přílohách A, B, C nebo E tohoto protokolu ve znění platném v okamžiku uplatňování nebo výkladu této přílohy.</p> <p>Mezi látky poškozující ozonovou vrstvu, které se mohou nacházet na lodi, patří mimo jiné:</p> <p>halon 1211 bromchlordifluormethan halon 1301 bromtrifluormethan halon 2402 1,2-dibrom-1,1,2,2-tetrafluorethan (též nazývaný halon 114B2) CFC-11 trichlorfluormethan CFC-12 dichlordifluormethan CFC-113 1,1,2-trichlor-1,2,2-trifluorethan CFC-114 1,2-dichlor-1,1,2,2-tetrafluorethan CFC-115 chlorpentafluorethan HCFC-22 chlordifluormethan</p>	Nové instalace obsahující látky poškozující ozonovou vrstvu jsou na všech lodích zakázány.
Polychlorované bifenyly (PCB)	„Polychlorovanými bifenylly“ se rozumějí aromatické sloučeniny tvořené tak, že v molekule bifenyly (dvě benzenová jádra vzájemně spojená jednoduchou vazbou uhlík-uhlík) mohou být atomy vodíku nahrazeny až deseti atomy chlóru.	Nová instalace materiálů obsahujících polychlorované bifenyly je na všech lodích zakázána.
Kyselina perfluoroktansulfonová (PFOS) ⁽¹⁾	„Kyselinou perfluoroktansulfonovou“ (PFOS) se rozumí kyselina perfluoroktansulfonová a její deriváty.	Nové instalace obsahující kyselinu perfluoroktansulfonovou (PFOS) a její deriváty jsou zakázány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ⁽²⁾ .
Sloučeniny a přípravky proti obrůstání	Sloučeniny a přípravky proti obrůstání regulované přílohou I Mezinárodní úmluvy o kontrole škodlivých přípravků proti obrůstání na plavidlech, 2001 (úmluva AFS) ve znění platném v okamžiku uplatňování nebo výkladu této přílohy.	1. Na žádné lodi nesmějí být použity přípravky proti obrůstání obsahující organické sloučeniny cínu jako biocidy nebo jiné přípravky proti obrůstání, jejichž používání nebo využívání zakazuje úmluva AFS.

Nebezpečný materiál	Definice	Kontrolní opatření
		2. Na žádné nové lodi nebo v nových instalacích na lodích se nesmějí používat ani využívat sloučeniny nebo přípravky proti obrůstání způsobem, který je v rozporu s úmluvou AFS.

⁽¹⁾ Nevztahuje se na lodě plující pod vlajkami třetích zemí.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 7).

PŘÍLOHA II

SEZNAM POLOŽEK PRO SOUPIS NEBEZPEČNÝCH MATERIÁLŮ

1. Veškeré nebezpečné materiály uvedené v příloze I
  2. Kadmium a jeho sloučeniny
  3. Šestimocný chrom a jeho sloučeniny
  4. Olovo a jeho sloučeniny
  5. Rtuť a její sloučeniny
  6. Polybromované bifenyly (PBB)
  7. Polybromované difenylethery (PBDE)
  8. Polychlorované naftaleny (s více než třemi atomy chloru)
  9. Radioaktivní látky
  10. Některé chlorované parafíny s krátkým řetězcem (chlorované alkany, C10-C13)
  11. Bromované zpomalovače hoření (HBCDD)
-